

Dyssegaards- * Kirken

Nummer 1

1. Marts 1950

15. Aargang

Dyssegaardskirken

i Dyssegaardsskolen, Dyssegaardsvej 26

Højmesse hver Søndag Kl. 10.

(Prædikantliste i Aviserne).

Bibellæsning i Præstegaarden.

Den anden og fjerde Mandag i hver Maaned
(i Vinterhalvaaret) Kl. 20. Alle er velkomne.

Frivilligt Drengeforbund.

Formand: Pastor Jacobsen.

Leder: Klokker Rudolf Hansen.

(Program tilstilles Medlemmerne).

Søndagsskole hver Søndag Kl. 13

i Dyssegaardskirken. Forstander: Skolebetjent
Schmidt.

Møder for gamle

hos Fru Hansen, Sønderdalen 34, den første
Tirsdag Eftermiddag i hver Maaned i Vinter-
halvaaret.

Adresser:

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen,
Dyssebakken 8. Telf. GE 2364. Træffes bedst Kl.
18—19 (Tirsdag ikke).

Residerende Kapellan Max W. Olsen.
Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. GE 3673. Træffes
bedst Kl. 12—13. (Fredag ikke).

Klokker Rudolf Hansen,
Ellemosevej 115, Telf. GE 2875. Træffes hver Dag
(undt. Torsdag) Kl. 10—13, Fredag tillige Kl. 18—19.

Organist Paul Hamburger:
Jægerbakken 7, Telf. OR 5227.

Menighedsraadets Formand:
Overretssagfører Hans Bredmose,
Fragariavej 9. Telf. HE 4854.

Menighedspsygl. Frk. E. Rønnenkamp Holst,
Bøgevej 36, 1. Telf. HE 6719. Træffes Kl. 13—15.

Korsets Vej

„Se, vi drager op til Jerusalem!“

Sådan sagde Jesus til apostlene, da hans livs-
gerning nærmede sig sin afslutning. Hvor glæ-
dede de sig over at høre disse ord af Mesterens
mund; det var netop, hvad de længe havde ven-
tet på, at han skulle sige. Forlængst havde de
erkendt og bekendt ham som Messias, som den
forventede, der skulle komme (Johs. 1, 42 ff;
Mt. 16, 16), men Jesus bød dem strengt ikke at
sige dette til nogen (Lk. 9, 21). Hvorfor dog
denne hemmelighedsfuldhed, hvorfor dog denne
tilbageholdenhed?

Men nu skulle det altså omsider være ander-
ledes. Nu var tiden inde, da Jesus ville drage
til Jerusalem, til hovedstaden, og dér offentligt
træde frem som den han var og lade sig hylde
af alt folket.

Nej!

De tog aldeles fejl. »De fattede intet deraf, og
de forstod ikke det, som blev sagt.« (Lk. 18, 34).
De begreb ikke, at Jesus talte om sin lidelse og
død på korset. En sådan afslutning på Jesu
virksomhed i folket lå helt og aldeles udenfor
deres tankegang, skønt han selv tit nok i sin
forkyndelse havde understreget, at han til sidst
skulle spottes, forhånes, hudstryges og ihjel-
slås, for derefter på trediedagen at opstå fra de
døde.

Han prædikede sig selv som livets brød kom-
met fra himmelen for at give verden liv (Johs.
6, 48 ff.), »og den brød, som jeg vil give,« sag-
de han, »er mit kød, hvilket jeg vil give for
verdens liv,« thi han ville som den gode hyrde
sætte livet til for hjorden (Johs. 10, 11), Han
ville give sit liv til en genløsning for mange
(Mk. 10, 45). Og nu var tiden inde til, at det
skulle ske; derfor gik han til Jerusalem til sit
kors. »Et kors det var det hårde trange leje,
som jordens børn gav Frelseren i eje.« —

Nu går vi ind i fastetiden, hvor vore tanker
samler sig om Jesu lidelse og død. Og mens vi
overvejer alt dette, lad os da betænke, at det
skete for vor skyld. »For os han i gravens dyb
steg ned; han gik til de dødes rige. Til livet med

stor herlighed han ville for os opstige.« For Jesu lidelses, døds og opstandelses skyld har vi en *levende Frelser*.

Til ham retter vi vor bøn og siger:
Vær vort lys på livets bane,
vær vort liv i dødens stund!

Max W. Olsen.

Vor husindsamling

til fordel for menighedsplejens juleindsamling fandt som sædvanlig sted i begyndelsen af december måned. Af forskellige grunde var det med lidt bange anelser, at vi denne gang skred til værket. Imidlertid blev al frygt gjort til skamme, idet vi modtog dette smukke beløb:

4467 kroner.

I denne sum indgår een enkelt meget stor gave på 1000 kr., som gennem sognepræst V. Nørup-Nielsen blev skænket os af Helleruplund menighed. For denne broderlige håndsækning vil vi også gerne på dette sted bringe vor unge nabomenighed og dens præster en hjertelig tak.

Og ikke mindre takker vi enhver i vort eget sogn, listebærere såvel som bidragydere, der gjorde sit til, at menighedsplejen også julen 1949 var i stand til at give vore gamle og syge en lille opmuntring.

Dyssegård Menighedspleje.

Fra Sogn og Kirke

KIRKELIG STATISTIK

	1947	1948	1949
Kirkegængere	4689	4344	3688
Altergæster	775	789	721
Fødte	21	20	21
Døbte	86	65	54
Konfirmerede	52	39	22
Vielser	29	18	14
Døde	88	63	52
Udmeldt af folkekirken..	8	12	2
Indmeldt i folkekirken..	0	1	0
Separationsmæglinger ..	10	12	5
Skilsmissemæglinger	0	0	1
Kirkebøsserne	965	859	858

Rudolf Hansen.

SORG og GLÆDE

Det er med glæde som med kærlighed: det er forgæves at ville tvinge sig selv dertil, og derfor er intet bedrøveligere end den tanke, at vi burde være sjæleglade, men er det ikke, medens derimod intet er trøsteligere at høre både i modgang og i medgang end en spådom, vi tør stole på: At vort hjerte skal glædes og ingen tage glæden fra os (Johs. 16, 22). Ja, ligesom det er nok til at forstyrre vore glæder og avle bitter smerte når det falder os på sinde, at »glæden (som verden med rette synger om sin) er lig en flygtig ven, som på en rejse man finder, og som, idet han farer hen, kysser os ømt og forsvinder«, således er det nok til at dulme vor

smerte, slukke vor sorg og oplære vort åsyn, når det kan falde os på hjerte, at der forestår os en stor glæde, endsige da en uophørlig; thi da er glæde med det samme sæt i vore hjertes under klar himmel og avler det lyse håb, der som en glad forventning er glædens forbud og herold, klædt i dens farve, som psalmisten så trøstigt synger: »Der er sæt lys for de retfærdige og glæde for de oprigtige af hjertet.« (97, 11).

Når derfor den Jesus Kristus, vi bekender og tilbeder, er den Guds enbårne søn, hvem al magt er givet i himlen og på jorden, og vi alligevel overvældes og overvindes af sorg og bedrøvelse, da er det åbenbart enten, fordi vi i grunden ikke tror på ham, eller fordi vi i grunden ikke tør tilegne os det gode ord, han sagde til sine disciple: »Eders bedrøvelse skal blive til glæde. — Eders hjerte skal glædes, og ingen skal tage eders glæde fra eder« (Johs. 16, 20 ff.)! Thi har vi tro og tør vi tage Herren på ordet, da har vi i det mindste altid et håb, et grundfast og levende håb, der ikke lader sorgen tage overhånd, men spår i vort hjerte med Herrens almægtige ord, så det lysner omkring os, og sorgen bliver til vemod med et regnbuesmil. Ja, også derfor blev Frelseren i Davids stad født om natten og under Vinterens hjerte, for at vi end ikke i mørke timer og under den kolde gysen skulle være trøstesløse, men dog altid i det mindste have et godt håb i en klar tanke, der som en engel fra himlen forkynder en stor glæde, vi har i vente, som morgenhåbet, der naturligt besøger os, når det lyder: »Nu skrider natten sorte, og dagen stunder til, og som vintertrøsten ved den grønne vintersæd, der selv under sneen spår om høsten!

N. F. S. Grundtvig.

Nåden og Sandheden er kommen ved Jesus Kristus

JOHS. I, 17

Bliver ikke enhver salig ved sin tro? spørges der. Kan det ene ikke være lige så godt som det andet? Hvorfor står I så urokeligt stejlt i jeres krav om tro på Kristus? Der er da mange religiøse mennesker, som regner med, at Gud er til, og at der er et liv efter døden; de kan blot ikke forlige sig med budskabet om Kristus op specielt ikke med talen om hans kors, der skaffer soning for al verdens synd. Men gør det noget? Kan vi ikke snakke os tilrette om tingene og håbe på, at Vorherre ikke tager det så strengt med katekismen?

Med hensyn til katekismen er det sikkert rigtigt, at der til allersidst ikke vil finde nogen overhøring sted i den. Men med hensyn til selve sagen er der ingen diskussion mulig. For sandheden er ikke syv eller sytten ting, men *een*. Hvis sandheden ikke er een, er den *ikke* sandheden, og det er netop kernen i det kristne budskab, at selv om der kan findes sandhedsglimt både her og der, og selv om vi i den gamle pagt hører Gud tale mange gange og på mange måder til fædrene ved profeterne, så er *sandheden*

dog først kommet til verden ved Jesus Kristus. Han er den eneste, der har kunnet sige: »Jeg er vejen, sandheden og livet. Jeg er kommet for at vidne om sandheden, og enhver, der er af sandhed, hører min røst«. Sådan påstår han, og i den påstand ligger den udfordring, at hvis man ikke hører hans røst, lever man sit liv på en løgn.

Kristus går ikke på akkord her, men stiller os overfor et enten — eller. Den, der har Sønnen, har livet; den, der ikke har Sønnen, har heller ikke livet. Thi det er ikke blot sandheden, der er kommet ved Jesus Kristus, men også *nåden*, ordet om syndernes forladelse, som kun han kan sige, der har fået os ud af mørkets magt, sådan at vi kan tjene Gud uden frygt.

Kaj Jensen,
stiftsprovst, Århus.

Det er urimeligt

»Nej, det er vi vokset fra. Det er alt for urimeligt for os voksne at regne med og tro på«. Sådan lyder det tit, når kristendom kommer på tale. Man mener sig færdig med den kristne tro.

Lad os nu først overveje den sandhed, at der er meget, der er urimeligt, men som man alligevel daglig regner med og stoler på, simpelthen fordi det er kendsgerninger. Er det egentlig ikke urimeligt, at den usynlige lufts bølger ved at møde en hinde i det menneskelige øre bliver til tale og tone? Er det til at forstå, at luft, der sættes i svingninger i Kalundborg, kan påvirke radiolamper i Middelhavet, og ord og musik bæres af disse bølger over bjerg og hav? Og dog regner vi det som selvfølgelig kendsgerninger. Hvis vi giver os til at tænke os om, så er der vist egentlig ikke ret meget, som ikke i grunden rummer gåder og vækker undren. Det at leve er hver dag at regne med en række kendsgerninger, som der kunne være grund til at sige om: det er urimeligt. Når man ikke siger det, er det fordi man har så meget respekt for kendsgerninger, at man siger: Når det nu engang er sådan, så lad os da regne med det.

Nu er det så, jeg siger: Hvorfor vil du ikke regne med de kendsgerninger, som nu engang findes i denne tilværelse, og som kristentroen er en hjælp til at komme i forbindelse med?

»Gud løser først lænker og siden gåden«, har en af vore kristne tænkere sagt. Det rummer en stor sandhed, den nemlig, at i kristendommen, der begynder det med, at man erkender, at ens tanker, ord og handlinger er mærket af synd og ligger i syndens lænker. Når Guds forbarmende kærlighed møder et menneske, der er ulykkelig over at have oplevet disse lænkers jernhårde greb om hjertet og møder et angrenede sind, da siger den uvægerligt: Kom, som du er! Jeg vil bryde dine lænker og tage imod dig som mit barn. Og man har oplevet livets forunderlige kendsgerning, at Guds kærlighed magter at gøre det gamle nyt i en menneskesjæl. Det giver troens tryghed, glæde og fred — og det giver én et nyt syn på hele ens liv og dets gåder. Man siger ikke mere: det er urimeligt,

om Guds handlen, men indrømmer, at det største, man kan opleve i vort liv, det finder man den dag, man tør tro, at Jesus døde for mig og banede mig vej til Guds hjerte. Det er dårskab for tanken, men fred for hjertet og kraft i hverdagens strid. Og er lænkerne løste, så falder der lys over gåderne, og man bliver så tryk selv der, hvor man intet kan forstå.

C. Nygaard-Andersen.

Hvem styrer dit Liv?

De fleste ville svare på spørgsmålet: *Hvem styrer dit liv?*: »Det gør jeg selv!«

Ja — det tror de da. Sandheden er en anden. De flestes liv er bestemt af deres omgangskreds og de kammerater, de er på arbejde sammen med, de journalister, der skriver den avis, de læser, den familie, de hører til — og ikke mindst deres egne lyster!

Jesus under os bedre kår. *Han vil være vor gode hyrde — den, der styrer vort liv til frelse!*

Han vil det. Det har hans liv vist. Der var ikke det offer, han undslog sig for, når det gjaldt om at være vor fører til frelse.

Hans gerninger vidner om ham. Han kunne oprejse menneskers liv fra synd og afmagt uden Gud til saligt, herligt samfund med Gud ved hans kærlighed og kraft. Han satte sit liv til i døden for at være fører til frelse for hele slægten. Det er det ægte førersind, der duer noget, det, der ofrer sig selv. Og han magtede som Mesteren den kunst, alle vi andre går i stykker på: at leve menneskelivet efter Guds tanker dermed, at styre sig selv efter det, han ville! Der er ingen på jord, der har bevist sit førerskab, sin evne og ret dertil som Jesus. Han kan også styre dit og mit liv til frelse! Der er kun ene eneste måde at blive klar over, at dette er sandhed: Lad ham føre dig! Tro ham, hør hans røst og følg ham! Fårene tvivler ikke på hyrdens evne til at føre dem — når de har prøvet det! Var de end så dumme, at de troede, de kunne styre sig selv — og så fik kende, at de for vild og blev såret til døden af ulven, da de tyede til deres gode hyrde igen, lod sig finde af ham og føre ind i hans hjord, fik de livets bekræftelse på, at han — og han alene — ville og kunne være deres gode hyrde. Således bliver du også vis på, at Jesus kan styre dig og dine kære — ja den hele slægt til frelse, når du blot vil følge ham.

Schwarz-Nielsen.

På Hat med Vor Herre!

»— Vi hilser bare på hinanden;
men taler ikke med hinanden!«

En dag mødte den store franske forfatter og filosof *Voltaire* og en af hans venner i Paris en procession, der førte et krucifiks med sig. *Voltaire*, der i almindelighed blev anset for at være

vantro, tog ærbødigt hatten af. »Hva...« udbrød vennen forbavset, »har du forligt dig med Vorherre?« Voltaire svarede omgående med sin berømte fine ironi: »Vi hilser bare på hinanden; men vi taler ikke med hinanden!«

Vi hilser bare på hinanden! Sådan er i dag tusinder af menneskers stilling over for Gud. Vorherre kan man jo ikke undgå under vandringer hen ad livets vej at komme til at møde og stryge topsejlet for.

Dette møde kan ske både under festlige og alvorlige former.

Du husker måske endnu hin søndagstime på en af dit livs tidligste vårdage, hvor du stod i Guds hus og bekræftede din dåbspagt med Gud; men det blev jo ikke sådan, som du hin dag forventede det, fordi — ja fordi...

Det er måske ikke så mange år siden, du en dag igen måtte stryge topsejlet for denne Gud. En lykkelig dag, da du foran Herrens alter stod sammen med det menneske, som du ville leve dit liv sammen med i pagt med det største og bedste — med Gud; men det blev jo ikke sådan, som I hin dag forventede det, fordi — ja fordi...

Du har måske endnu i frisk erindring en ruskfuld efterårsdag derude på kirkegården. Med et eneste slag var alle dine vante livsinteresser blevet trukket i baggrunden, fordi denne underlige magt, som vi i egen kraft står afmægtige overfor, nu pludselig havde taget det menneske fra dig, som du slet ikke kunne undvære.

Hvorfor — hvorfor netop nu, for du manglede endnu at sige ham eller hende, som ikke er mere, så mange kærlige ord. Det hele var jo blevet anderledes, end du engang ventede det, og skylden var jo din egen, fordi — ja fordi...

Ved dit livs morgenrøde bøjede Gud sig ned til dig i din dåbsstund og gjorde dig til sit barn. Ved din konfirmation hviskede han det ind i dit unge sind: Jeg står ved min pagt også med dig. Ved dit ægteskabs begyndelse sluttede han påny en pagt ikke alene med dig, men med jer, og gjorde det, fordi han netop ville give jer kraft og velsignelser til hverdagslivet, sådan som det møder alle mennesker med glæder og sorger, med sprudlende liv og med smertelig død. Men du brød pagten. Derfor blev dit liv, som det er. *Fordi du glemte Gud.*

Indrømmer du din indre fattigdom, så vend dig til ham, som er Guds frelsesåbenbaring, Jesus Kristus, og du skal erfare, »at uden ham kan vi intet gøre«, er en vidunderlig sandhed, men en lige så vidunderlig gave.

Vær fortsat på hat med Vorherre — men tal også til ham!

I Jesu Kristi navn har også du fået lov til at folde dine hænder og bede til din himmelske Fader. »Den, som beder, han får.« Det gælder også dig. Men vender du dig ikke til ham, da forbliver du i tid og evighed at være et fattigt menneske.

Jørgen Larsen.

Gudstjenester og Møder

Marts

Torsdag den 2. kl. 20: Offentligt møde hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.

Taler: Kordegn Edvard Rasmussen.

Tirsdag den 14. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Hansen, Sønderdalen 34.

Torsdag den 16. kl. 20: Bibeltime. Østre kreds hos fru Drabitzius, Baldrianvej 6.

Vestre kreds hos hr. Olsen, Søndergårdsvej 38. (Rom. 7).

April

Tirsdag den 11. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Lundby, Merianvej 22.

Torsdag den 13. kl. 20: Offentligt møde hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.

Taler: Sognepræst Gundtoft, Helligkorskirke.

Torsdag den 27. kl. 20: Bibeltime. Østre kreds hos hr. Appel-Lustrup, Ewaldsbakken 28.

Vestre kreds hos hr. Christensen, Sønderengen 34 A. (Rom. 8).

Maj

Torsdag den 4. kl. 20: Offentligt møde hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.

Taler: Missionær Helgasson, Ordrup.

NB! MANDAG den 8. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Jess, Frændevej 25 A, 1. sal.

Søndag den 14. kl. 10: Højmesse. Sognepræst Nygaard-Andersen, Sct. Jakobs kirke.

Torsdag den 25. kl. 20: Bibeltime. Østre kreds hos hr. Smith, Alrunevej 8.

Vestre kreds hos hr. Roar, Emdrup Kærvej 14. (Rom. 9).

Juni

Torsdag den 8.: Offentligt møde hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.

Taler: Generalsekretær, pastor N. P. Sørensen.

Tirsdag den 13.: Kvindekredsmøde hos fru Appel-Lustrup, Ewaldsbakken 28.

Torsdag den 15. Fælles bibelkreds hos hr. Geil, Sønderdalen 12. (Rom. 10).

Onsdag den 21. Aftenudflugt. *Reserver dagen!!*

Søndagsskolen: Hver søndag kl. 13 i Dyssegårdskirken.

ALLE BØRN ER VELKOMNE!

Ansvarshavende Redaktør: Pastor Max W. Olsen.

Teller, Hellerup.